

Segítő Szűz kápolna

1762. november 25-én Szentgotthárdi András bátaszéki kereskedő írásba foglalta, hogy kápolnát kíván építeni a Segítő Szent Szűz tiszteletére a temetőben és 400 Ft alapítványt is tesz a fenntartására. Ennek kamataiból évi 6 Ft-ot kapjon a plébános, aki havonta tetszés szerinti napon egy misét köteles mondani a kápolnában az alapítókért. Az alapítványt és a kápolna alapító levelét 1762. december 5-én hagyta jóvá az érseki helynök. Ezt követően kezdődött meg az építkezés, s a kápolna 1771-re készült el a Szekszárdra vezető út mentén. Az 1811-es vizitáció szerint már a régi temetőben áll, tehát ebben az időben már nem ide temetkeztek a bátaszékiek.

A kápolna téglából épült, figyelemre méltó építmény, hexagonális szentéllyel és huszártoronnyal, melyben egy harang van. Lapos mennyezettel látták el, de eredetileg festett volt, melyből két értékes falkép ma is látható a szentélyben, Nepomuki Szent Jánost és Árpádházi Szent Erzsébetet ábrázolja. Szép barokk oltárán a passai Mariahilf kegykép másolata látható, melyet barokk angyalok tartanak. Két mellékoltár képe későbbi. Az oltárt 1811. április 25-én Király József pécsi püspök szentelte fel. A kápolnában 1828-ban már volt orgona, s ma jeles berendezési tárgya az a főtemplomból 1903-ban ide került hordozható mennyezet alatt álló Mária szobor, melyet a hagyomány szerint a Bátaszékre betelepülő svábok hoztak magukkal a 18. század elején Schwarzwaldból. A kápolna előtt Nepomuki Szent János alakjával díszített kereszt áll, ami arra utal, hogy a 18. században közelében még víz folyt.

